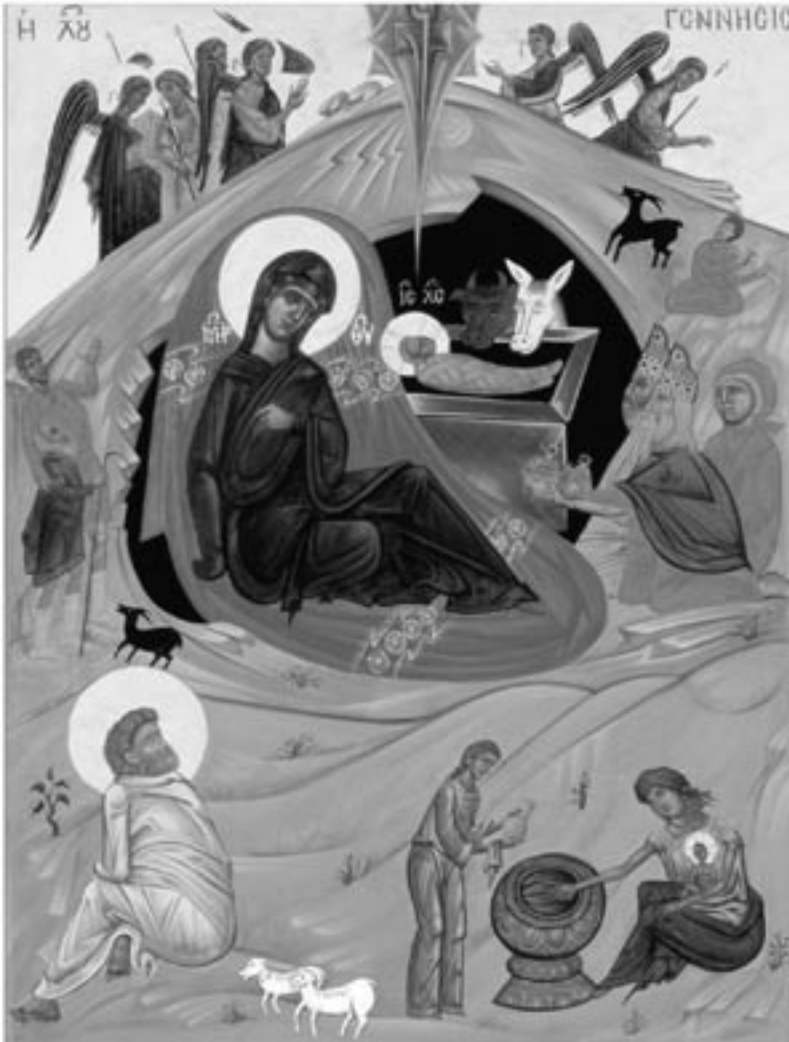

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 4 2003 ÅRG 35

Pris 25:-

... och
stjärnan
kom över
det ställe
där Barnet
var ...

En julafton i hänsvunna dagar

Julafton var inne. Redan på morgonen voro de kornrika hafrekärfvarna utsatta till småfåglarnas undfägnad för helgen – en vacker plägsed!

Hela huset var fejat och fint, från innerst till ytterst, och förstugans nyskurade golf var orneradt med finhackadt ris i tjocka guirlander och djupa slingor rundt om väggarna. Sjelfva visthusboden, så fin och ren med sina bländhvita kärl, var utsirad med grönt ris på golvet, och framför trapporna låg det friska

granriset i bäddar. Hyllorna i kök och skafferi voro garnerade med i vackra mönster utklippt papper och kopparkärlen skeno som solen. Bord och bänkar voro ej, som nu, målade, för att minska tienstfolkets besvär, utan de voro skurade hvita som elfenben. Rutorna i fönstren blänkte klart och gardinerna hängde der så släta och styfva. Allt, allt talade om, att det var den skönaste helgen på året – att det var julafton. Icke minst vittnade om jul de blankskurade

messingsstakarna på köksbordet, med de raka, tjocka, hemstöpta ljusen uti, ”fyra på marken”.

Går du nu in i den lilla våningen, skall din blick synbarligen, i hvarenda vrå af de fyra rummen, skåda jul och bara jul överallt. Ser du, bladen på hvarenda krukväxt i det ganska rikhaltiga fönsterorangeriet blänka av renhet, och krukorna, de enkla lerkrukorna, hafva, för helgens och högtidens skull, fått

Forts sida 2

Biskopens spalt

Första Advent år 2003 - vi inleder ett nytt kyrkoår och ett gammalt har vi lämnat bakom oss.

Jag vill här i min spalt tacka alla medarbetare i kyrkan för allt det arbete ni lagt ner under det gångna året. Även om det ibland, för någon, kan ha känts jobbigt. så har det varit ett välsignat arbete. Ett arbete vars motgångar och medgångar givit oss nya erfarenheter att gå vidare med in i kommande år.

Förutom gudstjänster och andra aktiviteter inom församlingarna kan vi se fram emot en hel del under 2004, så plocka fram almanackan och boka:

- Trettodagsfest i Stockholm.
- Klerikal synod, Skärtorsdagen, 8 april. Stockholm
- Vårsamling under Kristi Himmelsfärdshelgen den 20-23 maj.
- Sommarsamling i Danmark den 2-8 juli.
- Utflykt med mässa på Capella Ecumenica den 22 aug.
- Mikaelihelgen med samfundets årsmöte den 2-3 okt.

Men närmast framför oss ligger firandet, att det enligt traditionen, var 2003 år sedan vår Mästare inkarnerade i ett litet barn i ett stall i Betlehem.

En Välsignad Jul och ett Gott Nytt År önskar jag er alla.

+Stein-Bertil

En julafton .....

Forts från sida 1

nytt, krusadt papper omkring sig. De blåhvita, hemvafda, randuga gardinerna och sängomhänget och bordsdukarna och toalettslöjan, allt hemgjort, hviska till dig: "Julfint, julfrid!"

Tag nu afven i betraktande den hemtrefliga, gråa, feta favoriten, som nyss intagit sin hviloplats på den högt uppbäddade sängen med sitthvita täcke. Aj, hon smutsar ner det! Det är skada. Men se på den kära "Snällans" hvita, fina tassar; hon kom ju nyss inifrån den renaste snö, hon gör ej någon skada, blott pryder sin plats. Se, nu är kaffebordet dukat! O, ja, se detta gula, herrliga saffransbröd, bakadt af min älskade moders hand; hon, den goda feen, som går der och ordnar och ställer för makens och barnens trefnad och glädje! Huru vänlig och god ser hon ej ut i sin hvita, stärkta mössa och sin hemvafda ylleklänning, inkom till julen sydd! Det är ej många, som veta, att de vackra, äkta koppar, hon nyss framsatt kring bordet och på hvilka guldkanterna nästan äro afnöta, aldrig under fem och trettio år varit tvättade af någon annan s hand, än hennes. Man skall höra, att det är julbrasan, som brinner, därför är den inrest af urvald granved. Lady skäller! Nu kommer den väntade; ja, det bär hon, vår äldsta syster, som skall tillbringa julen bland oss. Ack, hvilken glädje! Lilla vindskammaren, varm och fin, väntar dig, syster kär!

Såg du huru gamle pappa smög sig på tå in i förmaket och lade sina julgåfvor bland de andra i gröna klädkorgen?

Nu skall julfröjden börja, ty nu äro systrarna färdigklädda och inträda, företrädda af mamma med den blankskurade messingskannan, i salen, der det är ljusst som på dagen.

OFFICIELLT

Den 9 november ordinerades Krister Fast till exorsist i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 23 november ordinerades Morgan Norman till subdiakon i S:t Mikael's församling, Stockholm.

"Julen är kommen till oss, mina älskade", sade far, med mammas hand sluten i sin, "låt oss bedja Gud om hans välsignelse att rätt fira den!" Och han läste en kort bön och jag, som yngst, läste välsignelsen.

Sedan vi druckit kaffe och brasan brunnit ut, tändes granen och omkring ställde vi oss alla, hvarefter mina föräldrar, med sina två fullvuxna söner och två äldsta döttrar, skönt och högtidligt afsjöngo "Hosianna, Davids son" samt en julpsalm. Gud låte mig aldrig blifva så gammal, att jag ej minnes denna herrliga sång, det heligaste minne från de enkla, men för oss fröjderika julaftnarna i det älskade föräldrarhemmet!

Under det vi försågo oss med julbordeta alla herrligheter, såsom äpplen från trädgården, nötter från "Hasselholmarna", hembakade pepparnötter, "studenthafra", och äfven konfekt, inkastades julklapparna af julbocken, som var ingen annan, än den gamla, trogna Anna, vår tjenarinna, som i elfva år varit "bock".

Huru kär var ej hvarje gåfva för både gammal och ung, om den ock var ringa till sitt värde! Och inskriptionerna sedan! Oj, hvad roligt!

Och så kom fisken, gröten och tårtan – denna senare äfven ett verk af vår moders hand. Och så bönen, som tackade Gud, all godhets gifvare, för den undfångna glädjen och slutligen, fastän sent, ett kärleksfullt "god natt".

Säkert hade vi varit lyckligare i vår enkelhet, än mången, som, van vid prakt och lyx och öfverflöd, men utan tillfredsrälelse, framlevat sin julafton. Salige äro de förnöjsamme! *Nikoline.*

Communio
önskar alla sina läsare

Fridfull Jul och ett Gott Nytt År

FÖRVANDLING!

En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda
av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000
Fritt översatt av syster Carina Carlström

Del 6

Den andra stormen över vatten vi möter handlar om förvandling genom nåd. Naturligtvis utesluter inte karma och nåd varandra; vanligen går de hand i hand. De är två sidor av samma mynt. Och nu vänder vi oss till evangelisten Markus.

Vi kan aldrig vara helt säkra på vad Markus egentligen vill berätta för oss med sin nedteckning av historien om båten och stormen och de skräckslagna lärjungarna. Markus tyckte om ”röda trådar” och denna är den första av flera båtresor beskrivna i kapitlen 4-6, var och en knuten till ett mirakel. I den här får Jesus stormen att lägga sig. I den andra helar han en kvinna från långvariga blödnings och uppväcker Jairos dotter från de döda. I den tredje ordnar han mat åt femtusen personer och den fjärde avslutas med den spektakulära vandringen över vattnet. De fyra båtresorna föregås av liknelsen om såningsmannen och hör ihop med denna.

Evangelisterna var angelägna om att bevisa hur Jesus på punkt efter punkt fullbordade profetiorna i de hebreiska skrifterna, och det är troligt att Markus framför allt ville peka på psalm 107 i Psaltaren: ”Då ropade de till Herren i sin nöd, och han räddade dem ur deras trångmål. Han stillade stormen, och vågorna tystnade. De gladdes när det blev lugnt, han lät dem nå hamnen de ville till”¹.

Kyrkan har dock alltid haft problem med denna historia. Redan under andra århundradet gav gamle Tertullian berättelsen en allegorisk tolkning genom att uttala att båten symboliserade Kyrkan och att vi bara kan finna skydd undan livets stormar och djävulens attacker genom att

”stanna ombord med Jesus”.

Moderna tolkare, som fått anpassa sig till en vetenskaplig verklighet, brukar anse att Markus försöker visa hur Jesus är alla skapade tings Herre, och att även vind och vatten måste lyda honom. Och så finns förstås fundamentalisterna, som bokstavstolkar texten exakt som den står skriven. De bryr sig inte om vetenskap – för dem är den bokstavliga lydelsen den enda sanna tolkningen.

Geoffrey Hodson och andra som söker en mer symbolisk tolkning genom att se förbi bokstaven och söka dess heliga innebörd, ger oss lite mer hjälp på vägen. För dem är båten själen – summan av kropp, känslor och ande – den del av oss som reinkarneras. Lärjungarna symboliserar Självetts olika delar, medan Jesus är andens centrum. Läs gärna berättelsen igen ur ljuset av detta, och se om du förstår den bättre!

Denna morgon är vi dock fokuserade på förvandling, självtranscendens, och därför passar egentligen ingen av de nämnda tolkningarna helt och fullt. Låt oss istället förutsettningsslöst se vad berättelsen säger just oss, just här och nu, i denna stund då vi söker oss djupare, djupare, djupare tillsammans. Och som vanligt, måste vi börja med texten som den ser ut.

Jesus hade undervisat en enorm mängd människor hela dagen. Han hade talat om såningsmannen och om de olika jordmånerna, om vad som hände vetekornet beroende på var det hamnade. Efteråt tar han lärjungarna avsidet och utvecklar liknelsen ytterligare – tillfogar en djupare och mer svårbegriplig dimension. Markus menar t.o.m. att han citerar Jesaja då han förklarar

varför han talar till folkmassan i liknelser: ”för att de skall se med deras ögon utan att uppfatta och höra med sina öron utan att förstå, så att de inte omvänder sig och får förlåtelse”. Underförstått är alltså att lärjungarna, som han personligen utvalt för undervisning i klartext, tvärtom skall se och uppfatta, höra och förstå – och omvända sig.

Nu samlar Läraren sina lärjungar till en storslagen upplevelse. Det de skall få vara med om är inte till för mobben, för de lättjefullt nyfikna, för dem som söker tecken och under, för dem som är ute efter självisk vinning eller representerar det etablerade samhället. Det är en upplevelse för de få, för den innersta cirkeln, för dem som Rabboni Jesus själv har utvalt, för de få som är kallade till förvandling, för de få som inte tillhör massan utan har lämnat det vanliga livet bakom sig. Och nu är det kväll, det börjar bli mörkt och lärjungarna undrar var de skall slå läger för natten och vad de skall äta.

Då släpper Jesus bomben. Han säger: ”Låt oss fara över till andra sidan”. Det är viktigt att förstå att det inte bara handlar om att stiga i en båt och fara över en sjö. Dessa män är fiskare, och de vet att sjön är känd som farlig – särskilt nattetid. De har levt med denna fara i hela sina liv, och den avskräcker dem inte.

Nej, vad som skrämmer lärjungarna, lika mycket som den skrämmer oss, är den där ”fara över till andra sidan”-biten. Den andra sidan är inte Israel, den är Decapolis. Den är grekisk, inte judisk. Den är en annan kultur, ett annat språk, ett annat folk och ett annat politiskt system. De där människorna på andra sidan vördar

Forts sida 4

Förvandling!

Forts från sida 3

inte den ende Guden som man gör i Jerusalem. Att fara över till andra sidan innebär att föra mig ut ur min bekvämlighetszon – att föra mig ut ur mig själv. Det är att tvinga mig möta det skrämmande F-ordet: ”förändring”.

Självet's transcendens handlar om förändring. Att gå djupare kräver att man vågar lämna den plats där man befinner sig. Jag måste lämna mig själv, det jag som jag är just nu – överge det och förändras. Det andliga livet handlar om ständig fundamental förändring, ett liv bestående av avstående från bekvämlighet och trygghet, alla de saker vi klänger oss fast vid som definitioner av vilka vi är. Inte undra på att lärjungarna var förskräckta! Det krävs stort mod att ”fara över till andra sidan”.

Andlighetens historia är historien om de kvinnor och män som övergav sina personliga säkerhetsnät och ”modigt gick dit ingen annan gått före dem”. När vi läser om deras liv, slås vi av de problem de mötte; allvarliga sjukdomar och handikapp, kamp emot religiösa etablissemang... ta t.ex. St. Theresa av Avila eller Mary MacKillop eller John Wesley eller Martin Luther eller Paulus. Somliga drabbades också av förföljelse av fiender och massmedia; t.ex. Leadbeater som av skvallerpressen anklagades för homosexualitet². Alla dessa svårigheter, prövningar och försakelser den andliga vägens män och kvinnor fick utstå! En av mina favorit historier är den om Swami Muktananda, som älskade mango och som varje dag föredrog att meditera under ett mangoträd. En dag sa hans guru åt honom att inte äta mango – och i tolv långa år lät

Muktananda bli sin älsklingsfrukt, tills hans guru en dag gav honom en mango att äta. Senare sa Muktananda att bland alla prövningar han hade utstått, hade avståendet från mango varit den allra värsta.

Vi som är här idag är dock inga Paulus, Leadbeater eller Muktananda. De flesta av oss är enkla själar, som inte hunnit särskilt långt på den andliga vägen. Våra stormar saknar förmodligen dramatik, men det gör dem inte mindre verkliga för oss. Kanske är våra problem en alltför stor smak för godis, eller en exklusiv förkärlek för barndomens psalmer, eller en viss misstro mot utlänningar. För några månader sedan mötte jag en taxichaufför som upprepat talade om ”sin” by i Grekland som det enda stället på jorden värdigt hans kärlek. Att fara till andra sidan kan betyda att ge upp sina favoritfördomar eller mest omhuldade åsikter.

Ja, att fara till andra sidan, hur litet det steget än må vara, kan vara skrämmande. Att försöka öppna sig själv om än aldrig så lite och ta risken är skrämmande.

Vad är det som gör en människa upplyst, förändrad? En sådan människa klamrar sig inte fast vid någonting, inte ens sina egna upplevelser. En äkta Lärare är inte beroende av trygghet, tillfredsställelse eller bekräftelse. Vad var det Gud sa till Paulus – ”Min nåd är det enda du behöver” – ? Därför kan en sådan person sova genom storm och vind, vara totalt avslappnad och aldrig oroa sig över någonting.

Jesu lärjungar satt dock fortfarande fast i det jordiska, i saker och människor och livsvillkor, och de kom till Jesus för att få hjälp och försäkringar. Det enda han sa till dem var: ”Frid vare med er” – och precis så

är det. Vad stillade han egentligen den natten – stormen eller deras inre oro? Han frågade dem, precis som han frågar oss idag: ”Varför är ni rädda?”

Evangelierna upprepar gång på gång Jesu ord: ”Var inte rädda”. Och vi likaväl som lärjungarna behöver höra de orden ofta, ofta, för vi är ofta oroad, distraherade och rädda. Vi känner oss hjälplösa, ensamma, isolerade, dödliga och sårbara, och Jesus säger till oss: ”Var inte rädda”. Vad han egentligen säger är: ”Förstår du inte att det inte finns någonting att vara rädd för, eftersom du – ditt sanna jag som är ett med Fadern, med den Ende – är osårbart, och ingenting annat har någon betydelse. Han säger att det INTE FINNS NÅGON ANNAN SIDA, för det finns ingen ANNAN. Det finns bara den Ende.

Inga vågor eller stormar kan dränka Det som är bortom alla definitioner och gränser, och Det är vi. Och här är vi, i denna lilla båt som är vår reträtt. Stormarna och kraven från dig själv sliter i dig. Visst känner du till de välkända orden i psalmen: ”Våra fiender är runt omkring oss”? Men vi är inte ensamma, inte isolerade, inte dödliga, inte sårbara. Våra innersta behov har fört oss hit och här manifesterar sig den inre Kristus som genom sin närvaro i Eukaristien, genom sin närvaro i skrifterna och genom sin närvaro i var och en av oss, säger till oss just nu, i denna stund: ”Frid vare med er”.

(Footnotes)

¹ Psalm 107, verserna 28-30

² då och där Leadbeater levde var homosexualitet inte bara moraliskt förkastligt utan också kriminaliserad; ö.a.

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan

önskar alla en

Fridfull Jul och ett Gott Nytt År

Guds olika aspekter

När man talar om Gud uppkommer ofta en diskussion först, om Gud verkligen existerar. När väl den diskussionen är klar (blir den verkligen klar?), uppkommer ofta en andra frågeställning, nämligen den om Gud är personlig eller opersonlig till sin natur eller till sitt väsen.

Jag vill här försöka att utveckla dessa två olika aspekter av Gud eller av det Gudomliga. Gud kan både vara opersonlig och en personlig Gudom.

Den opersonliga aspekten är ett oändligt medvetande, som brukar kallas Kosmiskt Medvetande eller Kristusmedvetande. Detta kan upplevas av vårt mänskliga sinne eller medvetande som ett oändligt hav av ljus som samtidigt är fyllt av obegränsad sällhet eller lycka. En personlig aspekt av Gud kan vara en av Guds många former som stiger ner till oss, på det mänskliga planet. Ett exempel på detta kan vara; "Den Heliga Graal", "...dryckeskalken som Josef från Arimatea samlade upp Kristi blod i då han hängde på korsets trä...", som är ett föremål som nedstigit från Gud för att delta i mysteriet kring instiftandet av nattvarden och händelserna kring Jesu korsfästelse. Ett annat exempel är Jesus själv som ju "blir Kristus" eller utvecklas till att uppnå "Kristusmedvetandet" inom Jesu kropp och på så sätt heliggör den fysiska kroppen som då blir helt ren och perfekt. Jesus Kristus blir då en synlig bild där Gud, det Omanifesterade Kosmiska Medvetandet inom honom verkar och på så sätt kan ses av de på den tiden då levande människorna och lärjungarna med deras fysiska ögon.

Idag kan vi uppleva "Kristusgestalten", Kristi form, i form av en inre eller yttre vision. Det kan upplevas som "Kristus" är närvarande i rummet eller det kan upplevas som att "Kristus kropp", finns i vårt med-

vetande eller inne i vårt innersta, dvs i vårt eget hjärta. (Inte i det fysiska hjärtat utan det psykiska hjärtat).

Jesus Kristus säger själv i Johannevangeliet att : "Den som har sett mig, han har sett Fadern" (Joh.14:9) och på ett annat ställe säger han att :

"Tron mig: jag är i Fadern och Fadern är i mig"(Joh.14:11).

Jag tolkar det som att "Fadern" syftar på den Omanifesterade och opersonliga aspekten av Gud, det inre Kosmiska medvetandet som är fullt vakert inom Jesu kropp. Vi kan inte se detta medvetande med våra fysiska ögon, men väl den kropp där detta medvetande finns manifesterat. På så sätt kan vi se Gud med våra fysiska ögon, i en Mästares fysiska kropp. Inom en människa som utvecklat och införlivat "Kristus" i sin fysiska kropp, finns ett hjärta som levandegör det eviga, oändliga varat, den eviga existensen och det oändliga medvetandet av total sällhet och gränslöst medlidande. Denna kropp blir då heliggjord och varje atom i denna kropp blir transformerad till att uttrycka och uppbära båda aspekterna av Gud, nämligen, Guds form, den perfekta kroppen, som

kan ses som dörren in till det eviga oförstörbara Varat.

I denna kropp finns det opersonliga "Kristusjaget" eller det Kosmiska allomfattande, gränslösa och totalt kärleksfulla medvetandet närvarande.

Detta gör också att denna gestalt eller Kosmiska väsen kan för alla tider framöver, upplevas i visioner eller om man så vill kalla det för "uppenbarelser" av alla människor vars hjärtan är öppna för sådana intryck eller vaken och mogen för dessa upplevelser. De som har en stark längtan i sina hjärtan kommer att kunna se Gud både som en personlig aspekt, sin Gudomliga Mästare i sitt hjärta, inom sig, Guds form eller Guds perfekta och Absoluta kropp, samt om nåden gives dem, även få uppleva den opersonliga aspekten av Gud, det Eviga, odödliga Varat och bevittnar det "Kosmiska medvetande" eller "Kristusjaget" i sitt medvetande.

Kristus egna ord: "Himmelriket är inom eder".

Ingemar Aronsson

Biskop Sten-Bertil ordinerade Morgan Norman till subdiakon i S:t Mikael församling, Stockholm, den 23/11

På främmande mark

- tankar kring en reträtt

I oktober förra året deltog jag i en 'reträtt' för första gången i mitt liv. Den anordnades av Pilgrimscentrum i Vadstena. En upplevelse som jag med tiden förstår har haft en stor betydelse för min utveckling och inre mognad. Denna artikel bygger på en enkät som vi deltagare fick i slutet. Det är en student vid Teologiska högskolan i Stockholm som samlade information för sin C - uppsats om 'reträttens' betydelse. Det som du ser här är mina reflektioner till hans frågor som vi var tvungna att sända honom tre dagar efter 'reträttens' slut. Ett halvår efter och utan ändringar kan jag nu släppa ifrån mig dessa tankar. Senare blev jag intervjuad under flera timmar och det återkommer jag till senare liksom hans slutgiltiga arbete.

Av Göran Werin

1. Vad är en 'retreat' för dig?

En 'retreat' är en tids tillbakadragande till en miljö som tvärt bryter med min vardag. Att få lämna alla de krav som vardagen ställer på mig, att för en stund gå ur alla de roller som jag har som far, make, arbetskamrat, med mera. Det är också att ge mig in på främmande mark och djup och överlämna mig helt och hållet i andra människors händer. En massa frågor och känslor väcks. Vilka människor ska jag möta? Klarar jag av att vara tyst många timmar i sträck? Vad händer när jag drar mig tillbaka till mitt rum? Klarar jag av andra människors tystnad? Vad förväntar man sig av mig? Vad kommer att hända med mig och vad får jag ut av 'reträtten'? Hur är och hur kommer min relation till Gud att utvecklas? Kommer jag starkare eller svagare ur 'reträttdagarna'?

Dessa och många andra frågor susade helt vilt omkring i mitt huvud veckorna före starten. I sista stund trodde jag att jag skulle dra mig ur på grund av min osäkerhet inför de förväntningar som jag kände fanns och hur jag skulle reagera under dessa dagar.

2. Vad fick dig att ta steget att anmäla dig?

Jag har arbetat inom Pilgrimscentrum (PC) i Vadstena under 3 veckor i somras. Pilgrimscentrum är ett

centrum för att revitalisera och aktualisera pilgrimstanken för dagens stressade människor. Det är en del av Svenska kyrkan men på ekumenisk grund. Jag arbetade då inom de områden som PC har att erbjuda i Vadstena under två månader på sommaren. Dels värd i kaféet dels värd i Klosterkyrkan. Jag fick leva i en slags tidsbegränsad kommunitet med andra människor utan att veta vilka de var och vad de hade med sig i bagaget. En härlig upplevelse både vad gäller kontakter med besökare till kyrkan såväl som besökare och pilgrimer i kaféet eller som övernattare på PC. Stämningen bland värdarna var alltid hög och det rådde en stor ödmjukhet inför de olika traditioner och erfarenheter som var och en var bärare av. Här träffades troende i Svenska kyrkan, pingstväner, andra frikyrkomedlemmar, ortodoxa och katoliker. Vi bodde enkelt på sov-madrasser flera personer i samma rum, åt lunch i en restaurang men gjorde de andra måltiderna tillsammans på PC. Vi hade en regelbunden bönerytme och firade andakter enligt ekumenisk tidegärds tradition, 3 till 5 gånger tillsammans varje dag. Efter Laudes kl 9 delade vi med oss av våra tankar omkring dagens text och vad den betydde för oss med andra besökare runt ett kaffebord. Vi hade långa kvällssamtal i grupp eller mer förtroligt två och två, ja vi tillbring-

ade nästan 24 timmar tillsammans! Redan efter några dagar kändes det naturligt att jag rörde mig i en begränsad triangel mellan pilgrimscentrum, kyrkan och restaurangen. Ibland var jag tvungen att gå långa promenader för att få tankestunder i min egen takt. Ibland gick vi några stycken tillsammans, tysta eller i lågmält samtal om existentiella frågor.

Jag tillbringade också en vecka ensam i erimitaget. En erfarenhet av helt annat slag men som lämnade outplånliga minnen och märken i djupet inom mig som jag återkommer till vid ett annat tillfälle. Som ett resultat av allt detta började jag att försöka mig på egna vandringar. Jag var alltid ensam och det var mycket lättare än jag först trodde. Kontakten med mötande människor i arbete, på semester eller andra var fantastisk. Går man i grupp blir det säkert svårt att inleda samtal. Detta skedde helt naturligt. Jag, en främling på vandring med staven, korset och en dags ryggsäck blev snart igenkänd av människor jag aldrig mött och man hälsade med handen, log, nickade med huvudet eller började prata med mig. Vad såg de som jag inte såg?

3. Vad var din drivkraft och ditt behov?

Ja, det är som sagt en gammal längtan att få dra mig tillbaka och

Forts sida 7

På främmande mark

Forts från sida 6

ägna mig lite mer åt mig själv under en kortare tid. Att dela tystnaden med andra människor, böneryt, kvällsdelande, vandringar och övrig gemenskap. Vardagen innehåller också så många krav och stressande situationer att det var behövt att byta miljö. Redan vid mitt första besök i Vadstena för några år sedan upplevde jag en andlig atmosfär som tilltalade mig och kanske fyllde mig med nytt hopp, att finna vägen tillbaka till Gud.

Kanske finns det ett större behov som jag funderat på sedan flera år tillbaka? Jag tillhör Liberala katolska kyrkan (L.k.k.) sedan nästan tio år. L.k.k. är ett litet kristet samfund med internationell närvaro i mer än 40 länder. Vi som utgör kleresiet är arbetarpräster med civila yrken som ägnar vår fria tid att fira mässor till Guds ära. L.k.k. har förlorat en stor del av sin aktiva prästkår under de senaste 5-6 åren utan att få en kontinuerlig påfyllning. Skälen kan vara många men ålder och ideologiskt/konfessionellt byte är utan tvekan de viktigaste orsakerna. Andra skäl till att jag inte känner att jag har en hel gudsrelation har varit den svåra frågan om de homosexuellas deltagande i kyrkan. Oavsett om jag har en öppen inställning eller inte så förstår jag att debatten har skadat våra förut så goda relationer oss aktiva emellan. Kraven om att kvinnor ska kunna bli präster är också en fråga som påverkar oss enormt. Katolska kyrkor accepterar av tradition bara män som präster. Andra frågor som 'spökat' är vår kyrkas teosofiska arv och gnostiska inflytande under historiens gång.

Utän att veta av det har jag nog haft ett underliggande behov och längtan att hitta ett svar som kunde visa mig en väg ut ur återvändsgränd /labyrinten som jag hamnat i.

4. Beskriv din upplevelse så tydligt och detaljerat du kan?

Det var med stor bävan, stressad, trött och med stor osäkerhet som jag närmade mig 'reträtthuset'. Visserli-

gen kände jag till viss del några av de personer som utgjorde värdfolket och som skulle leda 'reträten' men vad mötet med de andra deltagarna skulle innebära hade jag ingen aning om.

Min första observation var att det var ett ganska uppsluppet gäng som träffades vid delandet på fredagskvällen några timmar efter vår ankomst. Detta bytes snart i en kyla och uppgivenhet inför reträttledarens oåterkalleliga ord att från och med nu gäller tystnad! Dagen därpå och utvilade träffades vi igen och det var liksom som om vi undvek att se varandra i ögonen. Kanske var vi rädda att uppleva samma känsla som Adam och Eva när de hade ätit av den förbjudna frukten och såg varandra som de egentligen var, skröpliga, krökta, otillräckliga och nakna!

Kan språket vara ett sätt att dölja äkthet och kärlek?

Under Lördagen, 'reträttens' andra dag, rådde hos mig en stor förvirring och rådvillhet. Vem var jag egentligen? Vart var jag på väg?

Detta släppte framåt kvällen och vid Lördagens delande var tystnaden rådande en längre stund som om vi sökte efter ord, autentiska ord med grund i en djupare förståelse av oss själva. På Söndagen reste jag helt plötsligt på mig, som ett djur som under en lång tid gått på alla fyra men som nu fått ny förmåga, och såg rakt in i ögonen på mina 'reträttvänner'.

Jag hade tömts på en massa bråte som störde och hindrade mig att se andra människor och deras livssituation. Jag fylldes med nya krafter och insikter om mig själv och min betydelse för andra människor och deras betydelse för mig. Jag fylldes av kärlek!

5. Hur upplevde du 'reträttens' olika moment?

Med några dagars avstånd kan jag nu överblicka 'reträten' i sin helhet och också se de olika moment som bildade dess inbördes komtemplativa struktur.

Måltiderna, då vi åt tillsammans

med sakral eller klassisk musik var inspirerande. Andakterna, meditationerna samt vandringarna, var mäktiga och delvis förstummade. På något vis fanns det ett samspel mellan dessa tre då vi både rörde oss på ett omedvetet tankeplan men också vandrade i vårt inre såväl som i vårt yttre. Vad gäller stunderna tillsammans upplevde jag att jag först sökte gemenskap men att det gradvis övergick i ett behov att gå in på mitt rum och söka ensamheten. Först som en slags flykt från känslan av de andras obehagliga närvaro men sedan för att få tala med Gud. Jag började att söka ensamheten därför att jag där upplevde en komplett känsla av fullständig närvaro med Gud, ett slags *icke-ensamhet* till skillnad från ett annars så vanligt tillstånd av rädsla och övergivenhet.

6. Vilka nya tankar/insikter/frågor har väckts under 'reträttens' gång, och nu strax efter?

Så här efteråt kan jag bara konstatera att jag upplever ett fullständigt lugn i mitt inre. En balans som öppnar för empati med mina medmänniskor och en känsla av att lyssna intensivt till de signaler som varje människa sänder ut och tolka dessa i tid för att kunna hjälpa vid behov.

På det andra planet vad gäller min relation till(i) min kyrka har jag upplevt en slags gnosis (insikt) att de frågor som så fullständigt belägrat mig, fördunklat min syn och tyngt mitt hjärta, är skenbara. Det är dags att söka kontakt och dialog för att fördjupa andligheten i en innerlig och sinnerlig relation i Gud.

Kanske vi kunde samlas i Vadstena för att fördjupa våra relationer. Är Vadstena nyckeln som saknas till att öppna porten och överbrygga missförstånd och misstänksamhet mot varandra och bygga en ny gudsrelation grundad på kärleken?

7. Hur upplevde du att din gudsrelation påverkats av dessa dagar?

Vad är Gudsrelation? Kanske är det relationen till våra medmänniskor och vår oförmåga att bryta med

Forts sida 8

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
Tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08 33 20 06, 070-660 42 69

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1

Ansvarig församlingspräst: fader Jonas Anundi, Hauptvähen 3, 723 58 Farsta, tel. 070-464 90 34

Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörgatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Övre Slottsgatan 11, 753 12 Uppsala, tel 018-14 87 57, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Iréne Edén, Välljärnsgratan 52,
724 73 Västerås, tel 021-30 02 31
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm
Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO. Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 1-2004 är den 28 februari 2004.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191. Du kan också beställa via LKK:s hemsida

På främmande mark

Forts från sida 7

gamla mönster. Att säga *förlåt* sitter långt inne hos var och en av oss. Att erkänna att vi är otillräckliga, nakna, att vi behöver varandra där vi både ger och tar men där vi har alltför svårt att lära oss att *ta emot* utan bak tankar och misstänksamhet. Vi måste hitta vägen tillbaka till Edens lustgård och tiden före fruktens fördärvliga inflytande över oss.

Paradiset är här men vi ser det inte! Kristus är närvaro och verklig!

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1